

Camino Ingles

Jan Aartsen en Jef Buijs

12 t/m 17 juni 2019

Voorwoord.

De Camino Ingles is al eeuwen de favoriete pelgrimsroute voor pelgrims uit Engeland, Schotland en Ierland, op hun weg naar Santiago de Compostela.

De pelgrims komen per boot aan in La Coruna of Ferrol en gaan op weg naar Santiago.

De route is ca. 150 kilometer lang.

De route loopt tot Betanzos langs de kust en daarna loopt de route landinwaarts richting Santiago.

Er wordt vaak gelopen door kastanje- en eucalyptusbossen.

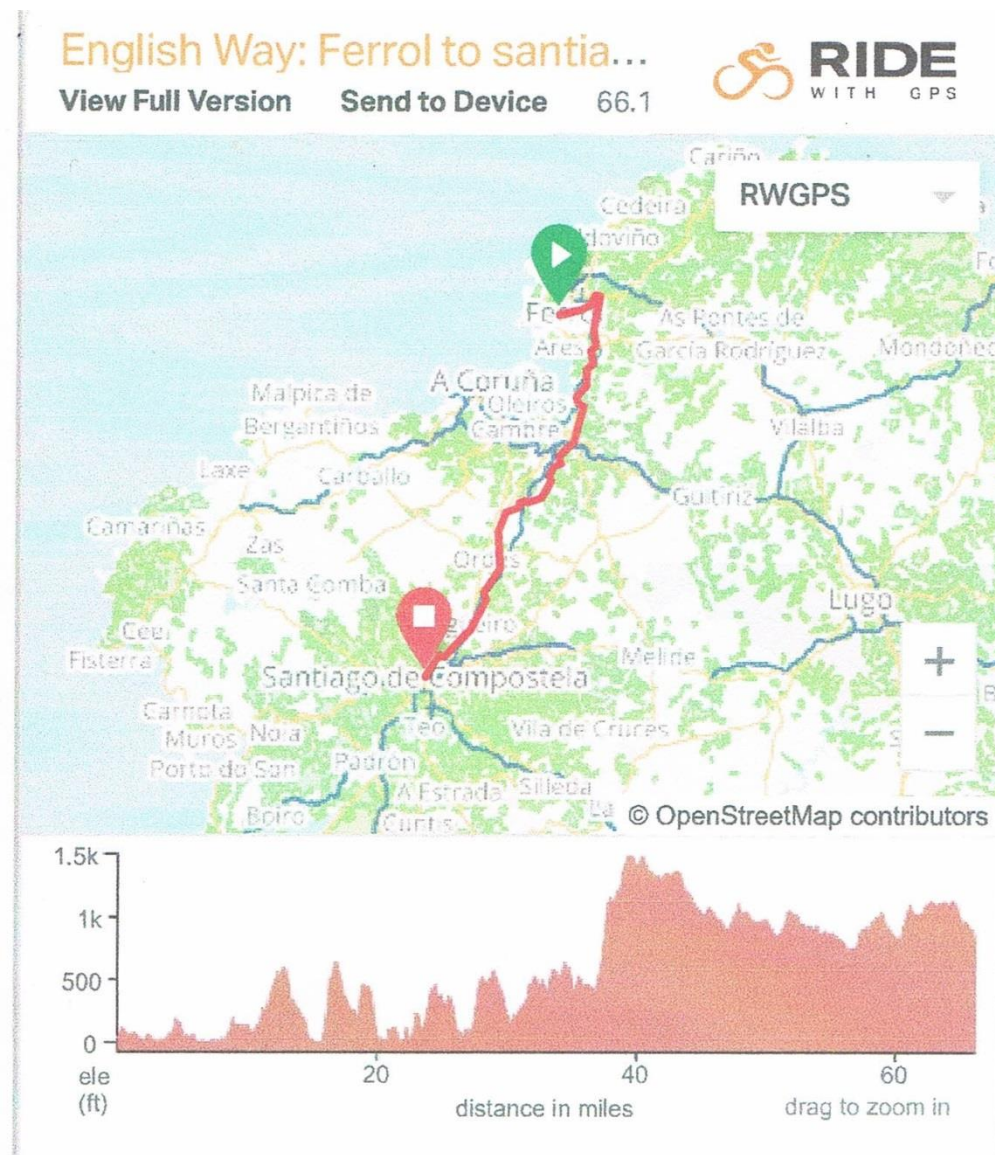
De route is heuvelachtig, waardoor er vrij pittige dagen tussen zitten.

De route.

De start van de route is bij de haven van Curuxeiras in Ferrol. Bij een stenen monoliet is het startpunt.

De route loopt gedeeltelijk langs de kust en gedeeltelijk door het binnenland.

De belangrijkste plaatsen onderweg zijn Ferrol, Pontedeume, Betanzos, Sigüero en Santiago de Compostela.

Dag 0. Dinsdag 11 juni 2019: Etten-Leur – Santiago de Compostela.

Vandaag gaan Jef en ik op pad voor de Camino Ingles.

Het wordt vandaag hoofdzakelijk een reisdag.

Om 3.00 uur in de morgen loopt mijn wekker af. Ik heb redelijk goed geslapen.

Na een ontbijtje en een wasje ben ik klaar voor vertrek.

Jac brengt ons naar Brussel. Om 4.00 uur staan we bij Jef voor de deur en vertrekken richting Brussel.

Het is niet druk op de weg. Behoudens het vrachtverkeer.

Om 5.00 uur zijn we in Brussel.

Nadat we afscheid hebben genomen van Jac, lopen Jef en ik naar de vertrekhal. Het is hier niet druk.

Om 5.30 uur kunnen we inchecken. Daarna lopen we naar de gate. Onderweg bekijken we de taxfree shops.

Om 7.00 uur kunnen we in het vliegtuig stappen.

Na wat vertraging stijgt het vliegtuig om 8.00 uur op.

Om ca. 10.00 uur hebben we een tussenstop in Madrid.

We moeten 13/4 uur wachten op het vliegtuig naar Santiago.

Om 13.00 uur landen we op het vliegveld in Santiago de Compostela. Santiago heeft maar een klein vliegveldje. Er is bijna geen bedrijvigheid.

Na het ophalen van onze rugtas rijden we met de bus naar het busstation in Santiago.

In de bus treffen we nog enkele pelgrims. Drie dames uit Slovenië, die naar Lugo gaan om de Camino Primitivo af te maken.

Ook zit een Duitser in de bus, die ook

de Camino Ingles gaat doen. Hij rijdt vandaag nog met de bus naar Ferrol en start morgenvroeg zijn wandeling.

Om 14.00 uur zijn we bij het busstation in Santiago. Hier krijgen we de informatie, dat de eerste bus om 9.15 uur vertrekt naar Ferrol.

Daarna lopen richting het centrum. Het is een wandeling van ca. 20 minuten.

Als we bij de kathedraal zijn, zien we hoe mooi de kerk is geworden na de grote schoonmaak.

We lopen door naar ons hostel KM.0, dat we geboekt hebben voor de overnachting. De herberg is vlakbij de kathedraal.

We worden ontvangen door een vriendelijke dame, die ons inschrijft.

Het is een schone, nette albergue.

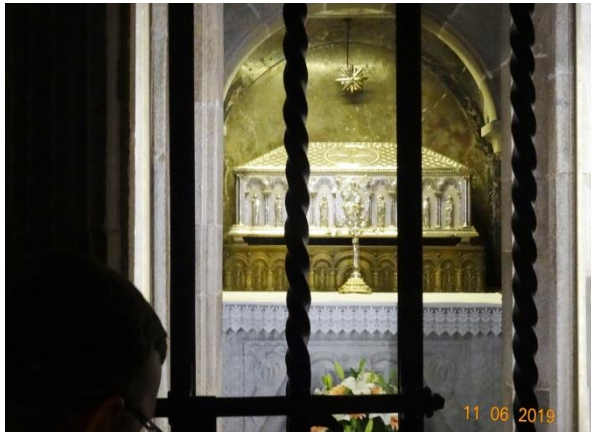
We slapen op een 6 persoonskamer. Er liggen schone lakens en dekens klaar.

We zetten onze rugtassen op de kamer en gaan wat eten bij O'Patron, de buurman van KM.0. Hier hebben we al eerder overnacht en gegeten.

We eten een Russische salade met brood.

Na de maaltijd lopen we naar de kathedraal. Wat is hij toch mooi geworden!

We kunnen via de zijingang in de kathedraal. De kerk staat binnen vol met steigers, afgedekt met plastic en doeken. Alle beelden en schilderijen zijn verwijderd. Het altaar is enigszins zichtbaar door de steigers.

We gaan de kelder in en zien de vergulde kist van Jacobus.

Als we terug in de kerk zijn, kunnen we tussen de steigers door het beeld van Jacobus zien boven het altaar.

Als we weer buiten zijn, gaan we op zoek

naar de kathedraal van San Francisco. Deze staat vlakbij de kathedraal. Het is een statig gebouw en heeft een hoog middenschip.

Het altaar, met daar achter een groot beeld van Maria, is erg mooi.

Volgens de overlevering heeft Franciscus ook een pelgrimstocht ondernomen van Assisi naar Santiago. Daar wordt in deze kerk veel aandacht aan besteed.

Als we buiten komen, is het zonnig.

De Huiskamer van het Genootschap bezoeken we ook. We worden vriendelijk ontvangen en krijgen koffie met een koekje aangeboden.

We gaan een tijdje op de betonnen bank zitten aan de rand van het plein voor de kathedraal.

Naast ons zit een echtpaar uit Nederland. Zij zijn op vakantie hier in de omgeving. We hebben een gezellig praatje. Ze hebben dit niet eerder meegemaakt.

Om ca. 17.00 uur lopen we terug naar KM.0.

We pakken onze tassen uit, maken het bed in orde en ik ga schrijven over de dag van vandaag.

Om 18.30 uur gaan we eten bij O'Patron. We nemen een pelgrimsmenu voor € 9, - p.p.

We eten soep, die lijkt op witlofsoep. Frietjes met lomo, dunne lapjes varkensvlees en koffie. De fles wijn wordt niet vergeten. Volgens een wijnkenner is het geen slechte wijn.

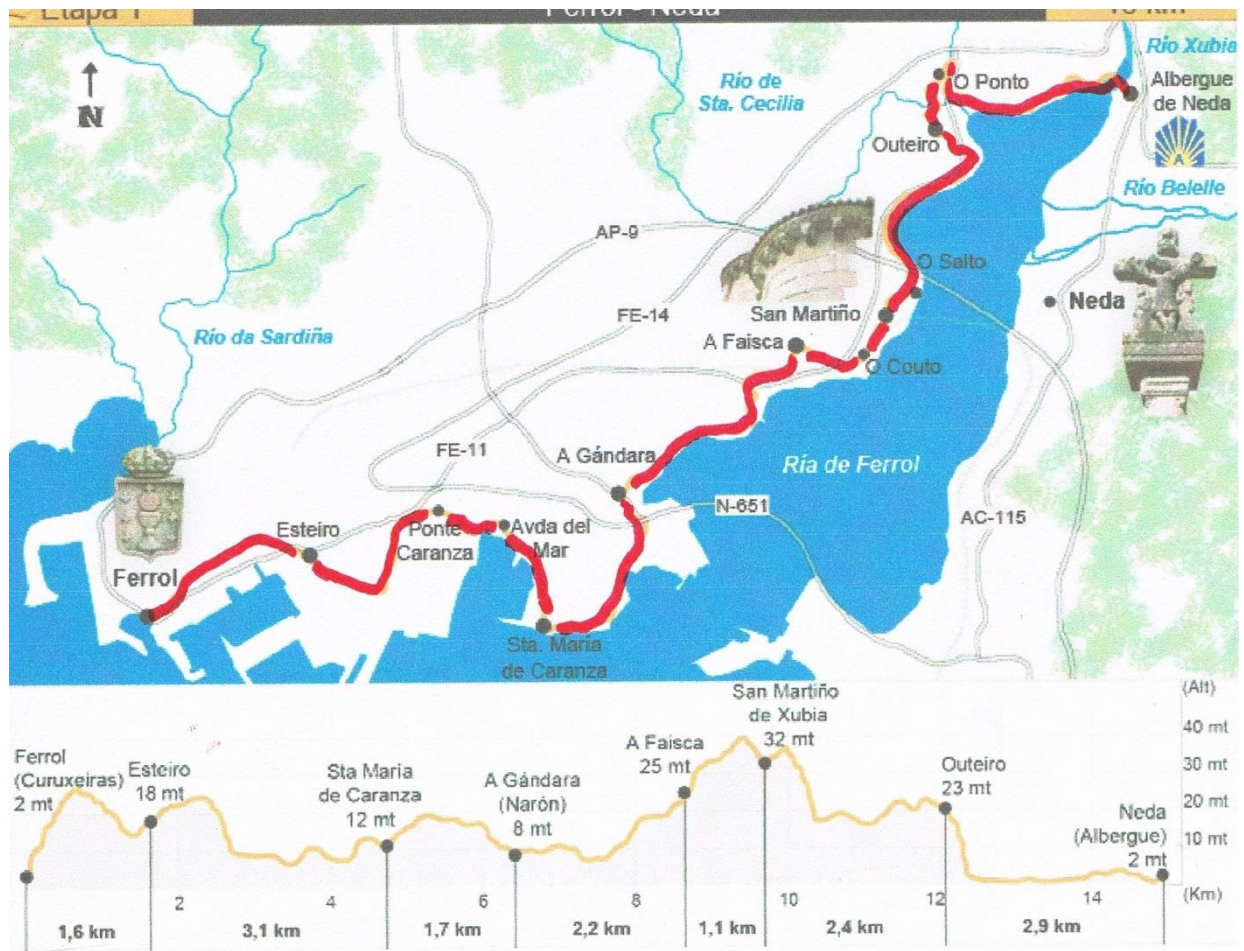
Na de maaltijd lopen we nog eens naar het plein. Het is nu niet druk meer. Het is behoorlijk fris geworden.

Om ca. 21.00 uur zijn we terug in de herberg en gaan meteen naar bed.

Morgen gaan we beginnen.

=====

Dag 1. Woensdag 12 juni 2019. Santiago – Ferrol – Neda: 24 km

Om ca. 7.00 uur staan we op. We kunnen vlakbij ontbijten. We nemen een croissant met koffie. Daarna gaan we op pad richting het busstation. Het is weer ca. 20 minuten lopen. We passeren het pelgrimsbureau. Er staan al een aantal mensen, die hun Compostela willen ophalen. We komen ook voorbij de Iglesia San Francisco. Bij het busstation kopen we buskaartjes naar Ferrol en moeten daarna ruim een uur wachten.

De bus vertrekt om precies om 9.15 uur.

We hebben royaal de tijd om nog koffie te drinken in het restaurant.

Om 8.45 uur lopen we naar de vertrekhal van de bussen. Er staan veel mensen te wachten, waaronder ook veel pelgrims.

Als er een bus komt voor Fisterra, stappen de meesten in.

Als wij in kunnen stappen in de bus naar Ferrol, stappen er maar enkele pelgrims in. Het is een busreis van ca. 1,5 uur. Het weer is wisselend. Soms lijkt het te gaan onweren en even later schijnt weer de zon.

Om ca. 10.45 uur arriveren we bij het

busstation in Ferrol.

We zijn nog wel ca. 30 minuten verwijderd van het startpunt van de Camino Ingles. Tijdens de tocht naar het startpunt loopt een jonge vrouw uit Italië met ons mee. Het startpunt is een stenen monoliet.

Tijdens de wandeling naar de monoliet gebruikt zij haar telefoon om de route te volgen naar de monoliet.

Als we bij de zuil arriveren, maken we foto's. Op de zuil is een schild gebeeldhouwd, waar zeven kruizen de zeven provincies uit het oude koninkrijk Galicië voorstellen.

Daarna gaan we naar het toeristenbureau om de eerste stempel te krijgen in onze Credential en gaan we de pijlen en schelpen volgen om de stad uit te komen.

De route is goed gemarkeerd. We komen bij de Franciscuskerk. De kerk dateert uit 1757.

We gaan naar binnen. Het is te donker om foto's te maken.

Het is ca. 15 graden. Het begint langzaam te regenen.

We lopen door de Calle Real. Het is een lange winkelstraat, waar de Magdalena-wijk begint.

Het regent te weinig om de poncho aan te trekken

en eigenlijk teveel om droog te blijven.

Net voordat we Ferrol verlaten, kunnen we nog koffie drinken. De Italiaanse gaat ook mee. Ze heet Francesca. Ze spreekt alleen Italiaans. Met behulp van Google translate kunnen we elkaar iets vertellen. Oorspronkelijk komt ze uit de buurt van Assisi, maar woont nu in Rome.

Als we verder gaan, schijnt de zon weer volop. Ik trek mijn jasje uit.

We passeren de kapel Santa Maria de Caransa.

We lopen over een fijn puinpad naast de Ria de Ferrol. Aan de andere kant van het pad ligt een verkeersweg.

We komen bij een kapel, Santa Maria de Caranza, bij een kerkhof.

De kapel is niet te bezichtigen.

Het is een mooi gebouwtje.

De wandeling gaat verder rond de andere oever over Neda en Fene.

We komen bij een brug over de Ria de Ferrol. De weg over de

brug leidt naar A Coruna. Verderop komen we bij de eerste eucalyptusbomen.

We komen in het plaatsje Outeiro en later door het plaatsje O Ponto.

Bij een splitsing moeten we kiezen uit twee routes. Hier staat een vrouw uit Australië. Ze weet niet welke route ze moet kiezen. Wij kiezen voor de route, die in ons boek staat beschreven. De Australische vrouw loopt met ons mee.

We lopen over de Riveira-promenade, die rechtstreeks naar de herberg loopt. De promenade loopt naast de Ria de Ferrol.

We zien het rode gebouw van de herberg aan de overkant staan. We komen bij een brug over de Rio Grande del Xubia. We gaan deze brug over. We komen dan meteen bij de herberg. De Albergue de Neda. Als we binnen komen, staat een Spaanse vrouw eten klaar te maken. Eerst denk ik, dat ze de hospitalera is, maar ze blijkt ook een pelgrim te zijn. Er is een slaapzaal voor 24 pelgrims. Op bed ligt ook nu weer schoon

beddengoed. Dit is in de loop der jaren veel verbeterd.

Er zijn niet veel pelgrims. Op het eind van de dag zijn 10.

Na het douchen, gaan Jef en ik het dorp in. We drinken wat in een bar en gaan op zoek naar een eetgelegenheid.

Iemand wijst ons een eenvoudige eetgelegenheid in Naron. We kunnen hier vanavond om 19.00 uur eten.

We lopen terug naar de albergue. Het Italiaanse meisje en de Australische vrouw willen ook met ons gaan eten.

Ik ga schrijven. Ik ben hier om 18.00 uur mee klaar. Ik bel Corrie. Alles is oké.

Om 18.45 uur lopen we naar de eetgelegenheid.

De vrouw in de bar serveert een grote schaal met grote lappen vlees met frietjes en een schaal met salade. Het smaakt uitstekend.

We hebben leuke gesprekken met de dames. Francesca spreekt echter alleen Italiaans. Dat is lastiger. Wij communiceren dan met behulp van Google Translate. Om 20.15 uur zijn we terug in albergue. De beheerder is gearriveerd. We kunnen afrekenen en hij stempelt onze Credential. Jef en ik gaan nog een tijdje buiten zitten. De zon schijnt nog volop. Om 21.15 uur gaan we naar binnen en ons gereed maken om te gaan slapen.

=====

Dag 3. Donderdag 13 juni 2019. Neda – Pontedeume: 21 km

Om 7.00 uur staan we op.
Om 8.00 uur vertrekken we. Francesca loopt met ons mee en heeft dezelfde hostel gereserveerd als wij.
Het weer ziet er niet goed uit. Er wordt regen verwacht.
Bij het verlaten van de albergue zitten we meteen op de route en lopen al snel over vlonderpaden naar de

Ria de Ferrol.
Om 9.30 uur zijn we in Fene.
We gaan op een terras zitten en bestellen koffie en een

croissant. Op het terras staat een beeltenis van een pelgrim. We maken hier enkele foto's.

Na Fene krijgen we een flinke klim van enkele kilometers.

Om ca. 10.30 uur zijn we op het hoogste punt: de Vilar do Coto. We hebben ca. 150 meter geklommen.

We lopen door een mooi bos met veel eucalyptusbomen. Daarna lopen we enige tijd naast een lawaaierige verkeersweg.

We passeren een restaurant, waar meerdere pelgrims zitten, die in dezelfde albergue als wij hebben geslapen.

Bij een bushalte nemen we even een rustpauze en maken van de gelegenheid gebruik om wat kleding uit te trekken.

Het is nu ca. 11.00 uur.

We verlaten de verkeersweg en lopen via een puinpad het bos in. Het is hier erg aangenaam om te lopen.

Naast het pad staan enkele koelboxen met flesjes frisdrank. Als je iets neemt, wordt een vrijwillige bijdrage verwacht. Ik neem een flesje water mee. Het komt mij goed uit, want ik heb niet veel drinken meer.

We komen op een asfaltweg. Naast de weg staan links en rechts heel veel eucalyptusbomen, die geheel zijn ontveld

De bomen zijn heel dun en erg hoog. Alleen in de kruin zitten takken met bladeren.

Op de bodem liggen veel zaadschelpjes van de eucalyptus, die lekker ruiken.

We passeren een bord met Jakobsschelpen. Ook weer verkrijgbaar door een vrijwillige bijdrage in een blik te doen.

Om ca. 11.45 uur zijn we gedaald tot de plaats Cabanas. Deze plaats ligt aan de Ria Eume. Aan de overkant van de Ria zien we de plaats Pontedeume liggen, waar we vannacht zullen overnachten.

We lopen Cabanas door en komen bij de brug over de Rio Eume. Hier lopen we over de brug. Aan de andere zijde van de brug zijn veel bars en restaurantjes. We zijn nu in Pontedeume.

We eten een Tortilla. Francesca kent de tortilla niet, maar ze vindt hem wel lekker.

Hier komen een aantal bekende pelgrims voorbij, die naar de gemeentelijke herberg gaan.

Wij hebben gekozen voor een hostel, want de albergue was voorheen een visopslag. De albergue schijnt nog steeds naar vis te stinken. Om ca. 13.00 uur gaan we verder naar de hostel. Deze ligt 2 kilometer buiten het dorp. Het is een flinke klim om bij de hostel te komen. We doen een flink jasje uit. De hostel heet Pension Meson Paz. Wij zijn de eerste pelgrims. Francesca heeft een kamer naast Jef en mij. De Australische Lucy komt ca. 2 uur later aan. Ze is erg moe. Vandaag kunnen we onze kleren wassen, want de zon schijnt volop en er waait een windje.

Om ca. 15.30 uur gaan we in het restaurant schrijven. Om 17.00 uur ben ik hiermee klaar. We kunnen om 19.30 uur eten. Er is een pelgrimsmenu voor € 9, - We zitten met 6 man/vrouw aan

tafel.

Francesca uit Rome, Julie uit Nieuw Zeeland en 2 dames uit Zuid Afrika.

Het is erg gezellig. De Zuid Afrikaanse dames willen exact vooraf weten wat geserveerd wordt. Het zijn erg gezellige dames. Ze spreken Zuid Afrikaans, wat voor ons redelijk verstaanbaar is. Ze vinden het leuk, dat wij tegen hen Nederlands spreken. De dames hebben allebei leuke verhalen. Om ca. 21.00 uur zijn we klaar met eten. We halen de was van de waslijn en we gaan slapen.

=====

Dag 4. Vrijdag 14 juni 2019. Pontedeume – Betanzos: 25 km

We kunnen om 7.30 uur ontbijten. De Zuid Afrikaanse dames zijn al om 6.30 uur vertrokken.

Om 8.00 uur vertrekken we met Francesca en Julie.

Het weer ziet er goed uit. De hemel is blauw en de zon schijnt. De verwachting is, dat het een mooie dag wordt.

Het is ca. 100 meter lopen naar de route. Als we eenmaal op de route zijn, moeten we meteen gaan klimmen.

Bij het begin van de dag heb ik daar problemen mee. Ik moet altijd eerst inlopen. Het is heel zwaar. De dames blijven al snel achter. Die zullen we later weer zien. Als we boven zijn (na ca. 30 minuten) wordt het redelijk vlak. Ik denk, dat we ongeveer op het hoogste punt van vandaag lopen. We hebben nu mooie uitzichten over de lager gelegen bossen en dorpen. We lopen over het terrein van een golfcentrum. Het smalle pad is aan

beide zijden voorzien van houten leuningen, zodat duidelijk zichtbaar is, dat je het pad niet mag verlaten.

We passeren een Zwitsers echtpaar, dat in het Italiaanse deel van Zwitserland woont. De man spreekt alleen Italiaans. De vrouw spreekt ook Duits.

Als we het golfterrein hebben verlaten, komen we weer in een bos. Aan beide zijden van het pad staan weer eucalyptusbomen. Het ruikt hier heerlijk. Om ca. 9.30 uur lopen we door het plaatsje Viadeiro.

Het is hier een prachtige omgeving, ook wel vanwege het mooie weer. Hier zou ik wel heel oud willen worden.

We komen bij een meubelmakerij in een boerenschuur. In de werkplaats kunnen we koffie drinken.

De dames komen hier ook langs.

In de werkplaats is te zien wat er gemaakt en gerestaureerd wordt. Zo te zien is het een goed vakman, die hier bezig is.

Als we verder gaan komen we bij een gerestaureerd brugje over de Rio Baxoi.

We maken hier een paar foto's en gaan weer verder.

Net voor Mino komen uit bij een wirwar van wegen en viaducten.

Om ca. 10.30 uur lopen we Mino binnen. Op het marktplein zijn veel terrassen.

We gaan weer maar koffie drinken. Francesca sluit ook aan. We zitten heerlijk in de zon. Dit is genieten. Tussen de gebouwen door hebben we een mooi uitzicht over de Rio Betanzos.

Om ca. 11.30 uur lopen we heerlijk onder de bomen. Het blijft mooi weer. Het is minstens 20 graden.

Regelmatig zien we pelgrims, die wij passeren of die ons passeren.

We komen bij de rivier Rio Lambre.

Op een informatiebord zien we, dat deze rivier veel bruggen heeft. Verderop lopen we over het eerste brugje over de Rio Lambre.

Daarna moeten we weer flink klimmen.

We lopen door het plaatsje A Ponte do Porco. Aan beide zijden van de straat staan hoge muren, waar achter de huizen staan.

Overall horen we honden blaffen, als we de huizen passeren.

We lopen steeds in de nabijheid van de rivier met de vele bruggen.
We gaan even rusten in een bushokje.
Francesca komt even later en komt erbij zitten.

We gaan verder over een weg met aan beide zijden eucalyptusbomen. Het is een holle weg met aan beide zijden aarden wallen. Het ruikt hier weer heerlijk naar de eucalyptus.

Het is ca. 13.00 uur, als we door het gehucht San Payo lopen. Er staan maar een paar huizen met veel achterstallig onderhoud.

In de verte zien we Betanzos liggen. Het lijkt een redelijk grote plaats. We gaan flink dalen.

We passeren een mooi kerkje. In de kerk is het erg donker, zodat ik geen foto's kan

maken.

We lopen door smalle straatjes en komen bij een brug.

We zien een bord waarop is aangegeven, dat het nog 300 meter is naar de albergue.

De albergue is snel gevonden. Helaas. De albergue is vol. Volgens mijn gegevens

zouden hier 35 slaapplaatsen zijn. Dit blijkt niet te kloppen. Er zijn maar 6 plaatsen.

De beheerder wil wel een hostel bellen. Daar is nog plaats voor 3 personen.

Ik zet de route op mijn telefoon en we gaan lopen.

Het is ca. 500 meter. We komen bij een bar, waarvan iemand ons naar de hostel brengt.

We hebben een kamer met 3 bedden. Francesca slaapt op dezelfde kamer als wij.

Jef en ik gaan na het douchen een wandelingetje maken en kijken waar we vanavond kunnen gaan eten.

Het is intussen buiten flink afgekoeld.

Vlakbij de hostel is een eetgelegenheid, waar we om 20.00 uur kunnen eten.

Als we terug in de hostel komen, ga ik schrijven.

Intussen is Francesca weggegaan. Als we om 20.00 uur gaan eten, is ze nog niet terug. We leggen een briefje op de tafel, dat wij in het restaurantje zijn tegenover de hostel.

Jef heeft teveel Chateau Migraine gedronken.

Om 21.00 uur zijn we terug in de hostel. Francesca is nog niet terug.
Wij gaan slapen. Om 21.30 uur komt Francesca binnen. Ze heeft gegeten met andere Italiaanse pelgrims, die we eerder hebben gezien.
We zeggen haar, dat we een beetje ongerust waren. De volgende keer zal ze mij bellen.
We zijn blij, dat ze terug is. We waren bang, dat ze misschien verdwaald was.

=====

Dag 5. Zaterdag 15 juni 2019. Betanzos – Hospital de Bruma: 33 km

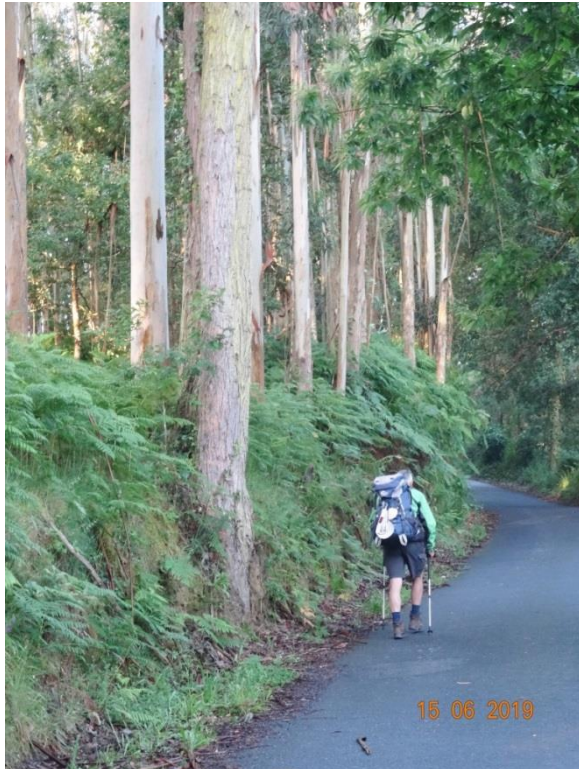
Om 6.30 uur staan we op.

We willen vroeg vertrekken, want het wordt een lange en pittige dag met veel klimmen en dalen.

We eten een broodje en zullen zien waar we kunnen ontbijten.

Na een paar honderd meter is een bar open, waar we kunnen ontbijten.

We nemen een café con leche met een croissant.

Om ca. 7.30 uur gaan we verder.

Het begint meteen flink te klimmen. We stijgen in 20 minuten ca. 100 meter. Dit is voor mij in de vroege ochtend een flinke opgave.

Als we op de top zijn, is het even een stukje vlak. Daarna krijgen we weer klimwerk.

Om 8.30 uur zijn we ca. 1 uur onderweg.

Het is steeds klimmen en dalen.

Het wordt mooi weer. Ik trek mijn jas uit.

Het is zondagmorgen. We hebben buiten Betanzos praktisch nog geen auto's gezien.

We lopen weer door mooie bossen.

Na een bos lopen op een weg, waar langs sporadisch huizen staan.

We passeren een kerkhof met een mooie kapel met veel familiegraven.

Om ca. 9.30 uur lopen we alweer een tijdje over een weg door een saai gebied. Er is hier weinig interessants te zien.

We verlaten na enige tijd deze weg, lopen door een bosje en komen daarna weer op

dezelfde weg. Dit is om het iets interessanter te maken.

We hopen verderop een barretje te treffen.

We kunnen koffie drinken in Bar Museo. Het is een leuk tentje met mooie schilderijen op de wanden. We gaan op het terras zitten. Er ligt een Livre d'Or. Ik zie, dat hier al lange tijd geen Nederlanders geweest zijn.

We gaan weer verder door een bos. Het is een pad, dat constant stijgt en daalt.

We komen in de plaats Sta. Eutalia de Leiro. Het is een vrij grote plaats. Er staan hier veel luxe huizen.

We lopen over een breed puinpad. Hier is geen verkeer. Het pad is aangelegd voor de brandweer, in geval van bosbranden.

In een parkje staan betonnen picknick tafels. We gaan aan een tafel zitten om wat te eten.

Een grote tafel is gedekt voor ca. 25 personen. We gaan polshoogte nemen in een tent. Er is deze middag een barbecue, waarvoor nu de voorbereidingen worden getroffen. Helaas niet voor ons.

De kok biedt ons iets te drinken aan. Hij wil niet, dat we betalen.

Aan een andere tafel zitten andere pelgrims. Ik ga een praatje maken. Ze komen uit Beieren. Ze hebben hun hele pelgrimstocht laten organiseren door een pelgrimsbureau. Alle overnachtingen, meestal in hotels, zijn vooraf geboekt. Zij vliegen ook a.s. woensdag terug naar Duitsland.

Terwijl we hier zitten, verdwijnt de zon achter de wolken en begint het flink te waaien. Het wordt koud.

Ik trek mijn jas weer aan.

Als we verder gaan, passeren we een grote nertsenfokkerij met tientallen lange loodsen, misschien wel 20 stuks met een lengte van 75 meter.

In de berm staat veel Vingerhoedskruid volop in bloei. Het is een aparte rode kleur met fluweelachtige bloemblaadjes.

Om ca. 12.45 uur hebben we het hoogste punt bereikt van vandaag. Het scheen een steile klim te zijn. Achteraf valt het mee.

Het blijft waaien. Het ziet eruit, dat het ook nog kan gaan regenen.

Francesca blijft steeds achter. Bij een bocht wachten wij op haar om te zien of ze wel volgt. Als ze ons ziet, steekt ze haar duim om te laten zien, dat het goed gaat. Langs de weg staat een zuiltje, waar op staat, dat het nog 44 kilometer is naar Santiago. Ik denk, dat dit niet helemaal klopt.

We passeren een terrein, waar alle eucalyptusbomen zijn gekapt. De bomen liggen opgestapeld langs de weg.

Ca. 3 kilometer voor Bruma is een bar, waar we iets kunnen eten.

Het is vrij druk in de bar. We worden door de bazin als vorsten ontvangen. Er worden stoelen en krukjes klaar gezet, waar we onze benen op kunnen laten rusten.

We bestellen een bocadilla.

De bocadilla, die we krijgen, is een groot brood met ham en kaas, dat we zelf moeten verdelen. De eigenaresse wil met ons op de foto. Ze wil zelf ook een foto maken om in het

gastenboek te plaatsen. Het is bijzonder gezellig.

Om 13.30 uur gaan we verder. Het is, volgens de barman, nog 3,3 kilometer over asfalt.

Om ca. 14.30 uur staan we onverwacht bij de albergue. We twijfelen of dit klopt. De foto van de voorkant van het gebouw in mijn boek klopt exact.

De plaats Bruma is maar een gehucht met ca. 15 huizen met veel achterstallig onderhoud.

Er is voor ons plaats.

Wij slapen op de begane grond. Na het inschrijven gaan we douchen. We kunnen hier onze kleren machinaal wassen en drogen.

Als we klaar zijn, gaan we naar een nabij gelegen bar om wat te drinken. Het is hier druk met pelgrims.

We kunnen nog de wedstrijd Nederland dames tegen Kameroen kijken.

Om ca. 17.00 uur gaan we terug naar de albergue en ga ik mijn dagboek schrijven.

Om ca. 18.15 uur ben ik hiermee klaar.

De Zuid-Afrikaanse dames vragen of ze met ons mogen gaan eten. Wij hebben hier geen probleem mee.

We bestellen soep Gallegos met frietjes en kip.

Het is heel gezellig met de dames. Ze praten honderduit en vertellen veel over Zuid-Afrika. Zij wonen op het platteland, waar het redelijk veilig is. In de grote steden en townships is het gevaarlijk.

Een van de dames is getrouwd met een tandarts. Ze zijn erg zuinig en willen steeds vooraf weten wat iets kost en wat ze daarvoor krijgen.

Om ca. 20.00 uur zijn we klaar en lopen terug naar de albergue.

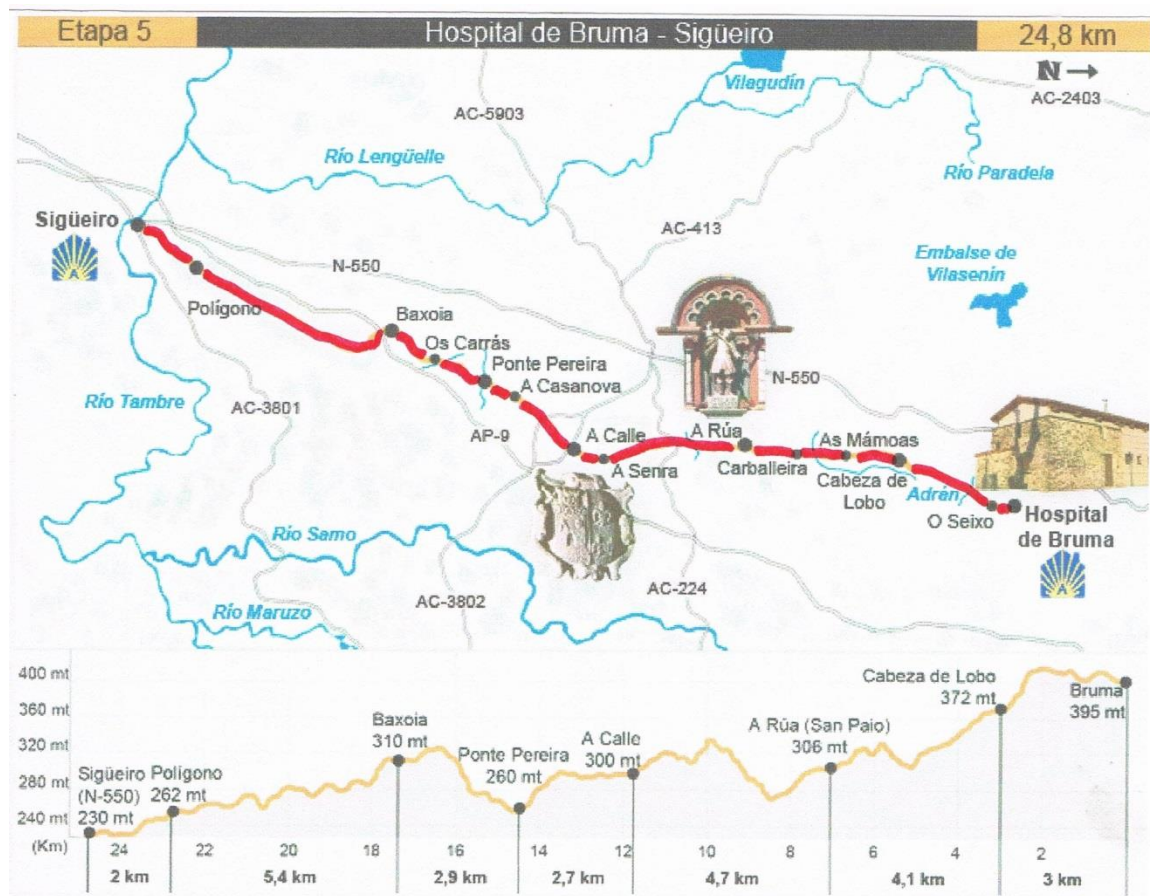
Er zit buiten een groep pelgrims. We gaan er bij zitten. Met behulp van Google translate kunnen we een redelijk gesprek voeren.

Om ca. 21.00 uur gaan we slapen.

Praktisch alle bedjes zijn nu bezet.

=====

Dag 5: Zondag 16 juni 2019. Hospital de Bruma – Sigüeiro: 27 km.

We eten vanmorgen onze bocadilla, die we in het restaurant hebben meegenomen. Een andere pelgrim biedt ons koffie aan. Om 7.30 uur vertrekken we. Francesca vertrekt met ons.

We lopen het dorp uit. Het is echt een gehucht met een paar huizen. Het is flink mistig. De zon doet zijn best om door de mist te schijnen. Het is nog fris buiten. Het ziet er naar uit, dat het een mooie dag wordt. Er is weinig verkeer. Soms passeren ons enkele fietsers, die rijden alsof vandaag de Ronde van Spanje gewonnen kan worden. In het plaatsje Ardemil is een bar, maar die is gesloten, vanwege de zondag. Ca. 3,5 kilometer verder komen we in het plaatsje A Rua. Hier is een bar open. We nemen koffie met een

croissant. Het is hier druk met passerende pelgrims. Als we verder gaan, begint de zon flink te schijnen. Maar als we in de schaduw lopen is het fris.

Na een tijdje rusten we even in een bushokje, zodat ik mijn jas kan uittrekken. Het is warm geworden. Er is nu een stralende zon.

Francesca heeft nu de gelegenheid om ons weer in te halen. Ze laat via de telefoon haar ouders life zien. Haar vader wordt 60 jaar en haar moeder 56 jaar. Haar beide grootouders leven ook nog.

We lopen het plaatsje Calle Poulo in. Hier is weer een bar. We gaan er koffie drinken. Hier staat, dat het nog 13 kilometer is naar Hospital de Bruma en dat dit de laatste bar is.

Ik loop een tijdje met Francesca. Ze vertelt, dat ze verpleegster is en een appartementje heeft in Rome van 30 m2. Ze betaalt hiervoor € 600,- huur per maand. Ze woont vlakbij haar werk en gaat altijd te voet naar het ziekenhuis.

Haar ouders wonen in een groot huis buiten Rome.

Aanstaande winter gaat ze 10 dagen naar Kenia om daar als vrijwilligster te werken in een ziekenhuis.

Ze wil van tevoren nog Engels gaan studeren.

Het is flink warm. De temperatuur is opgelopen tot ca. 25 graden.

Francesca vertelt, dat ze behoorlijk veel last heeft van haar benen en voeten na de zware dag van gisteren.

Om ca. 12.00 uur lopen we door een gebied met veel jonge aanplant van eucalyptusbomen.

We lopen door het gehucht Baxoi. Het is vanaf hier nog ca. 8 kilometer naar Sigueiro. Het is erg warm geworden. Ik hou wel van dit weer. Hier staan mooie huizen tussen bouwvallen.

hier later ook bij zitten.
Het is weer, zoals eerder, lachen.
We eten hier onze sandwich.
Francesca komt er bij zitten.

Bij een schuur kunnen we in de schaduw
zitten. De Zuid-Afrikaanse vrouwen komen

Als we om 12.45 uur vertrekken is het nog 7 kilometer.

Even later passeren we een huisje in het bos. Op een bord staat, dat ze ijs verkopen aan de achterzijde. We lopen naar de achterzijde en nemen een heerlijk ijsje. Er is volop muziek en iedereen gaat dansen met de Zuid-Afrikaanse dames voorop. Ik probeer te filmen, maar dat mislukt helaas. Na ca. 30 minuten vertrekken we weer. Het is nog ca. 4 kilometer.

De Zuid-Afrikaanse dames gaan het lied zingen van Sarie Marijs. Daarna zetten we

het lied Frère Jacques tweestemmig in.

Net voor Sigueiro lopen we door een groot industriegebied, waar nu geen activiteiten zijn.

We lopen richting het centrum. Ik vraag 2 maal naar de herberg. We hebben deze dan snel gevonden. De naam is: Ostello Quinta Andaina.

De albergue is een appartement met meerdere kamers en een grote keuken. Wij krijgen voor 3 personen een grote kamer met 5 bedden.

In de keuken liggen schalen met cakejes, koffie en andere etenswaren. Die kunnen we morgenvroeg gebruiken voor ontbijt.

Er komen nog 7 andere pelgrims bij, die we gisteren ook gezien hebben.

Na het douchen gaan Jef en ik bij een nabij gelegen restaurant informeren voor het avondeten. Eerst lukt het niet, maar later weer wel. We kunnen om 20.00 uur terecht.

We komen de Zuid-Afrikaanse vrouwen weer tegen. Ze vragen om vanavond samen te eten. Ze zullen ook om 20.00 uur is het restaurant zijn.

We lopen terug naar de albergue en ik ga schrijven.

Om 19.30 uur ben ik daarmee klaar en we lopen weer terug naar het restaurant.

Francesca gaat ook mee.

We moeten plaats nemen in het restaurant. Het wordt redelijk druk.

Onderweg hebben we regelmatig een ouder Italiaans echtpaar gezien met hun kleinzoon. Zij komen ook in het restaurant. De kleinzoon vindt het wandelen heel leuk. Hij is 9 jaar oud en is dezelfde dag in Ferrol gestart als wij.

De Zuid-Afrikaanse dames komen niet opdagen. Dus wij bestellen onze gerechten. Francesca vertelt, dat ze getrouwd is geweest. Haar man heeft haar verlaten. Daar heeft ze veel verdriet van gehad. Ze maakt deze tocht om over haar toekomst na te denken.

Francesca bestelt pulpo en wij bestellen kotelet. Het smaakt uitstekend.

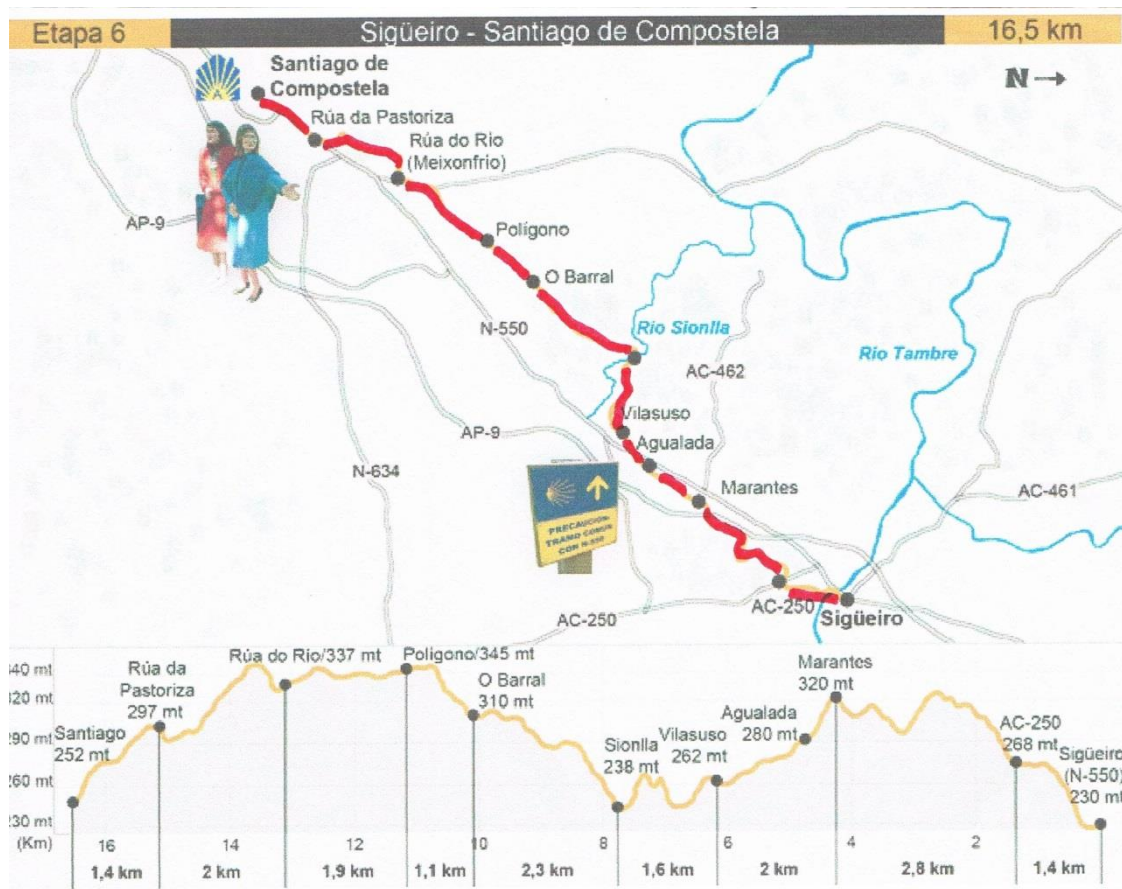
Om 21.45 uur zijn we in onze albergue.

Tijdens onze afwezigheid is er nog een vrouw bij gekomen.

Om 22.30 uur gaan we slapen.

=====

Dag 6. Maandag 17 juni 2019. Singueiro – Santiago de Compostela: 20 km.

Als we vertrekken zijn we met behulp van de GPS snel op de route. We gaan de brug over de Rio Tambre. Volgens onze gegevens zouden we na de brug linksaf moeten, maar de aanwijzingen staan rechtdoor aangegeven. We besluiten de pijlen te volgen. Die staan er voldoende.

We verlaten Sigueiro vrij snel en komen in de natuur.

Het is heerlijk wandelweer. De temperatuur is goed, maar het is wel zwaar bewolkt.

We lopen over een rustige asfaltweg. Het is weer niet druk op de weg.

Het blijkt, dat de route heel anders verloopt dan onze gegevens aangeven. De GPS en het boek geven een ander verloop dan de pijlen aangeven.

We komen het eerste gedeelte geen dorpen tegen

Francesca heeft veel last van haar voeten en blijft steeds achter. Regelmatig stoppen wij om haar bij te laten komen.

Ik leen haar mijn gelhakjes. Dat helpt misschien.

Het is nog 13 kilometer naar Santiago. Het is te hopen, dat de lucht opklaart, zodat we de kathedraal op grote afstand kunnen zien.

Het pad is steeds klimmen en dalen. De omgeving is niet zo interessant.

Om 10.00 uur hebben we ca. 8 kilometer afgelegd. Op de route, die wij volgen, zijn we nog geen bar tegen gekomen. Aan het eind van een industriegebied zou een bar zijn.

Het verrast ons, dat we een hotel passeren, waar we koffie kunnen drinken.

We gaan naar binnen en bestellen koffie met een bocadilla.

Er zit nog een pelgrim binnen, die

met Francesca een praatje maakt in het Italiaans. We gaan verder. De hakjes en een paracetamol hebben Francesca goed gedaan. Het gaat beter en ze blijft niet ver meer achter. Op een bord staat, dat het 1,5 uur lopen is naar Santiago. Het is nog 6,9 kilometer.

Ik betwijfel of we op tijd zijn voor de pelgrimsmis in kathedraal San Francesco.

Het is nu 19 graden, prettig wandelweer en droog. Tot heden zijn we op deze gewijzigde route nog geen dorpen tegengekomen. Het is eigenlijk een saaie dag. Het is praktisch constant op asfalt lopen.

Het is nog ca. 4,5 kilometer naar de kathedraal, als we in de eerste voorplaats van Santiago komen.

We lopen door het plaatsje Casablanca. We passeren de Rua das Mulas. Er is een begraafplaats.

We lopen door de Rua de Rio Tambre. Die rivier hebben we de voorbije dagen meer

gezien.

We lopen een tijdje door aaneengesloten dorpen. Het aantal bars wordt nu gestaag meer. We komen steeds dichterbij Santiago. Het is nog ca. 3 kilometer. Soms kunnen we een schim opvangen van de kathedraal.

Om 12.15 uur naderen we de Kathedraal San Francesco.

Als we er aankomen informeer ik naar de pelgrimsmis. Helaas. Deze is om 12.00 uur begonnen.

Als we op het voorplein van de kathedraal aankomen feliciteren we elkaar met het bereiken van het eindpunt. Het is elke keer weer een bijzondere gebeurtenis, die mij niet onberoerd laat. Elke keer denk ik weer, dat het misschien wel de laatste keer is. We maken enkele foto's

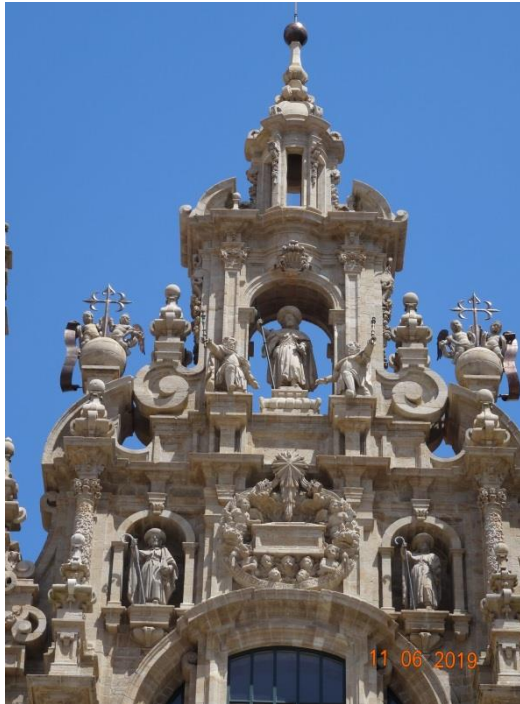
van de kerk en van elkaar.

We brengen onze rugtas naar KM.0, weer onze hostel voor de komende 2 dagen. Daarna gaan we naar de Huiskamer van het Genootschap. Er zijn ca. 10 pelgrims aanwezig. We krijgen koffie met een koekje aangeboden.

We krijgen weer een stempeltje in onze Credential. Men vertelt ons, dat we ook een Compostela kunnen krijgen in de San Francesco.

We gaan naar de San Francisco. We zijn net op tijd, want om 16.00 uur is de sacristie open om Compostela's uit te reiken. We krijgen een stempel en een Compostela. De restauratie van de kathedraal is meest gereed, maar een gedeelte van de gevels is nog niet gereinigd.

De kerk staat van binnen vol met steigers voor de restauratie en deze zijn bekleed met plastic.

We hebben met meerdere mensen afgesproken om 17.00 uur op het voorplein bij elkaar te komen om foto's te maken en afscheid te nemen.

Het is een feest een dergelijk grote groep mensen, die je in een korte tijd leert kennen. Het worden mooie foto's voor de gerestaureerde kathedraal.

We spreken met Francesca en de Zuid-Afrikaanse dames af om 19.00 uur te gaan eten bij O'Patron. Francesca blijft morgen nog in Santiago om uit te rusten en woensdag loopt ze verder naar Fisterra. De Zuid-Afrikaanse dames vertrekken morgenvroeg al naar Fisterra.

We treffen elkaar bij O'Patron om te eten. Het is weer gezellig met de dames. Ze geven Jef en mij een armbandje, dat gemaakt is van kraaltjes. Afbeelding is de Zuid-Afrikaanse vlag. De bandjes zijn gemaakt door de zwarte bevolking. Ze zijn trots op hun land. Het is weer een gezellige maaltijd.

Na de maaltijd nemen we afscheid van elkaar. We beloven elkaar foto's uit te wisselen.

We lopen terug naar de albergue.

We gaan om 22.00 uur naar bed. We slapen op een zespersoons kamer. Het is erg onrustig. Twee Taiwanese dames lopen constant op en neer en boven mij slaapt een man, die de hele nacht snurkt.

Het is wel 0.00 uur voor ik in slaap val.

=====

Dag 7. Dinsdag 18 juni 2019. Santiago de Compostela.

Jef en ik staan vroeg op, omdat wij graag een voucher willen voor een lunch in de Parador.

Om 6.45 uur staan we voor de deur van het Pelgrimsbureau. Wij zijn de eerste pelgrims.

Het begint een beetje te regenen. Als we vlak tegen de gevel staan, worden we niet nat.

Om 8.00 uur staan er zeker 25 personen. Exact op tijd gaat de deur open.

Jef en ik worden als eerste geholpen. Wij krijgen onze Compostela en ook de voucher voor de lunch bij de Parador.

Om 8.15 uur staan we weer buiten. Het aantal wachtenden is flink opgelopen.

We lopen naar de bar voor het ontbijt.

Francesca komt er ook heen. We nemen allemaal koffie met een croissant.

Na het ontbijt gaan Jef en ik naar onze kamer om onze tas in te pakken voor het vertrek morgenvroeg.

Daarna gaan we nog een keer de kathedraal bezoeken. Het is misschien wel de laatste keer, dat we Santiago bezoeken.

We kopen nog enkele souvenirs, waaronder een kookschortje voor Jac. Onderweg drinken we nog een keer koffie.

Om 12.00 uur gaan we naar de Parador. We zijn met 8 i.p.v. 10 man/vrouw. Het gezelschap bestaat drie Taiwanezen, een Duitse vrouw, een Spanjaard en twee Nederlanders.

De tafel staat in een mooie eetzaal.

We krijgen een Gallische groentesoep, stukjes varkensvlees met frietjes en een

yoghurt na. Het is heel gezellig. Ook hier worden veel foto's gemaakt.

Om 13.30 uur zijn we klaar.

Wij gaan de taxi regelen voor morgenvroeg, die ons naar het vliegveld brengt.

Ik ga mijn dagboek schrijven. De rest van de middag regent het.

Om 19.00 uur gaan we voor de laatste keer eten bij O'Patron. We hebben niet veel honger na de maaltijd in de Parador.

We nemen een Russisch ei. Jef en Francesca nemen een ijscoupe en ik een yoghurt na.

We nemen afscheid van Francesca. Zij loopt morgen verder naar Fistera en spreken af, dat we foto's van elkaar zullen uitwisselen.
We gaan op tijd naar bed, want morgenvroeg om 6.30 uur staat de taxi voor de deur.

=====

Terugvlucht.

Exact op het afgesproken tijdstip staat de taxi voor en vertrekken we naar het vliegveld.

Als we op het vliegveld aankomen, kunnen we meteen inchecken.

Dan is wachten op het vertrek. De planning is 9.15 uur te vertrekken.

Helaas treedt er, om onbekende reden, vertraging op. Het vliegtuig vertrekt een half uur te laat.

In Madrid hebben theoretisch 0,45 uur overstaptijd. Door de vertraging hebben we maar 15 minuten.

Dat moet met de bagage fout gaan. We zijn maar net op tijd in het vliegtuig.

Om 13.50 uur landen we in Brussel. Het is al snel duidelijk, dat de bagage niet is meegekomen.

We gaan naar het kantoor van Iberia. Zij zijn op de hoogte. Er staan ca. 10 man om hun verhaal te doen. Er worden formulieren ingevuld. Er wordt ons medegedeeld, dat de bagage morgen thuis wordt afgeleverd.

Jac heeft Victor naar Brussel gebracht, want hij gaat naar Barcelona. Wij hebben geluk, dat onze aankomst en zijn vertrek bijna gelijktijdig is.

Om ca. 16.00 uur arriveren we in Etten-Leur.

=====